

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR

DECIZIA nr. 90 /2006
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. X S.R.L.

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice, prin adresa din data de 17.04.2006, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala in data de **20.04.2006**, asupra contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.**, impotriva Deciziei de impunere din data de 28.02.2006 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala din data de 27.02.2006 de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de inspectie fiscala.

Contestatia are ca obiect:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, in raport de data la care a fost transmisa Decizia de impunere din data de 28.02.2006, respectiv 03.03.2006 si de data depunerii contestatiei, respectiv 03.04.2006, asa cum reiese din stampila registraturii Directiei generale a finantelor publice.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 si art.179 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. S.C. X S.R.L. contesta obligatiile stabilite in sarcina sa de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de inspectie fiscala prin decizia de impunere, precizand urmatoarele:

Organele de inspectie fiscala au efectuat controlul activitatii societatii pentru perioada 01.04.2005-31.12.2005 si au stabilit ca S.C. X S.R.L. a incalcat dispozitiile Legii nr.571/2003, Legii nr.345/2002, Hotararii Guvernului nr.67/2004, Hotararii Guvernului nr.784/ 2005, prin deducerea eronata a TVA, neinregistrarea unor facturi fiscale, inregistrarea eronata a deductibilitatii TVA, deducerea TVA pentru bunuri care nu au fost utilizate in scopul realizarii de operatiuni taxabile, neplata la termenele scadente a unor cote de TVA stabilite suplimentar.

S.C. X S.R.L. considera ca organele de inspectie fiscala, care au efectuat reverificarea societatii in baza referatului din data de 27.12.2005, si-au depasit competentele, motivand acest lucru prin faptul ca nu se mai putea relua un control care a fost deja efectuat.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au apreciat in mod eronat ca bunul cumparat nu a fost utilizat in scopul de operatiuni taxabile in decurs de 12 luni de la achizitionarea acestuia si ca TVA aferenta acestei achizitii nu poate fi dedusa, desi analizand prevederile art.145 alin.3 din Legea nr.571/2003 rezulta ca acest text de lege nu este limitat in timp, in sensul ca bunul achizitionat sa fie folosit imediat. Totodata, societatea contestatoare precizeaza ca organele de inspectie fiscala au invocat un text de lege abrogat, respectiv Legea nr.345/2002 care a fost abrogata prin art.298 alin.1 pct.8 din Legea nr.571/2003 si in consecinta aplicarea unui text de lege abrogat este nulitatea absoluta a masurilor luate.

Contestatoarea mentioneaza ca bunul a fost achizitionat in 2003 si destinat dezvoltarii societatii, iar intarzierea la plata obligatiilor angajate prin actul de vanzare-cumparare s-a datorat exclusiv dificultatilor financiare deosebite pe care toti exportatorii romani le-au avut in anii 2004-2005 si in special prabusirii cursului euro/leu din perioada ianuarie-aprilie 2005.

S.C. X S.R.L. precizeaza ca o alta eroare a organelor de inspectie fiscala a constat ca acestea au calculat pentru suma reprezentand TVA aferenta bunurilor imobiliare achizitionate, dobanzi si penalitati de intarziere de la 09.01.2004 si nu de la data la care s-a aprobat cererea de rambursare, respectiv 03.03.2004.

De asemenea, societatea contestatoarea mentioneaza ca in mod eronat au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere incepand cu data de 09.01.2004 si pentru suma reprezentand TVA aferenta unor facturi fiscale din perioada mai-octombrie 2005 intrucat calculele trebuiau facute diferentiat pentru fiecare factura in parte.

II.Prin raportul de inspectie fiscala inregistrat la data de 27.02.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de inspectie fiscala, au constatat urmatoarele:

Inspectia fiscala s-a efectuat in baza avizului de inspectie fiscala inregistrat la Directia generala a finantelor publice in data de 11.01.2006 avandu-se in vedere urmatoarele:

- decizia de reverificare fiscala din data de 03.01.2006;
- referatul din data de 27.12.2005 intocmit de Serviciul de investigatii fiscale;
- nota de constatare din data de 25.10.2005 intocmita de Garda financiara – Comisariatul Regional;
- solicitarea rambursarii soldului sumei negative a TVA inscrise in decontul de TVA aferent lunii decembrie 2005 inregistrat la Administratia finantelor publice in data de 24.01.2006.

Reverificarea a avut ca scop stabilirea diferentelor de impozite si taxe datorate de contribuabil generate de constatarile inscrise in nota de constatare din data de 25.10.2005 intocmita de Garda financiara – Comisariatul Regional si a privit TVA din perioada decembrie 2003-martie 2005.

In urma verificarii modului de evidentiere si inregistrare in contabilitate a TVA deductibila s-a constatat ca a fost dedusa nelegal, astfel:

In luna mai 2005 societatea a inregistrat in mod eronat in jurnalul de cumparari TVA deductibila aferenta facturii fiscale din data de 18.05.2005 de la S.C. P S.R.L., factura care nu se regaseste ca document justificativ si astfel, contestatoarea a dedus in mod nelegal TVA incalcand dispozitiile art.145 alin.8 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Prin facturile fiscale din data de 08.08.2005 emise de S.C. R S.R.L. s-au stornat facturile fiscale emise anterior si neinregistrate de catre

societate in jurnalul de cumparari aferent lunii august 2005. Neinregistrarea facturilor fiscale de stornare in evidenta contabila a societatii a avut drept consecinta fiscala majorarea TVA deductibila in neconcordanta cu prevederile art.156 alin.1 lit. a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

In luna octombrie 2005 societatea a inregistrat TVA deductibila reprezentand chirie spatiu aferenta facturii fiscale din data de 13.10.2005 emisa de S.C. O S.A. In urma verificarilor s-a constatat ca in celelalte luni S.C. O S.A. a emis facturile fiscale pentru chirie spatiu fara TVA asa cum prevede art.141 lit.k din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, republicata, care mentioneaza ca sunt scutite de TVA arendarea, concesionarea si inchirierea de bunuri imobile. S.C. O S.A. a facturat in mod eronat in luna octombrie 2005 cu TVA prestarea de servicii (chiria) care este scutita de TVA catre beneficiar, fiind obligata sa storneze factura, iar beneficiarul S.C. X S.R.L. nu avea drept de deducere a TVA aplicata in mod eronat pentru o operatiune scutita conform prevederilor art.148 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, republicata.

In timpul inspectiei fiscale organele de inspectie fiscala au solicitat telefonic de la S.C. O S.A. notificarea de la organele de inspectie fiscala teritoriale prin care societatea putea opta pentru aplicarea regimului de taxare pentru operatiunile prevazute la art.141 alin.2 lit.k si a aceasta a comunicat ca nu poseda aceasta notificare.

Din punctajul efectuat intre evidenta contabila a societatii si sumele declarate la Administratia finantelor publice prin deconturile de TVA, in Fisa sintetica pe platitor s-a constatat o diferenta provenita din trecerea pe regularizari in decontul lunii iulie 2005 a diferentiei suplimentare constatata prin Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 17.06.2005, societatea avand obligatia inregistrarii acestei sume doar in evidenta contabila. In urma inspectiei fiscale aceasta suma a fost preluata in lista neconcordantelor intre evidenta fiscala si evidenta contabila intocmita. La data de 31.12.2005 societatea a inregistrat in evidenta contabila TVA de rambursat.

In urma verificarii modului de calcul, evidentiere si virare a TVA ca urmare a celor sesizate si mentionate in notele de constare din data de 25.10.2005 si din data de 28.10.2005 incheiate de catre Garda financiara – Comisariatul Regional a rezultat o TVA dedusa nelegal:

Cu factura fiscala din data de 29.12.2003 S.C. X S.R.L. a achizitionat de la S.C. E S.R.L. mijloace fixe, factura inregistrata in jurnalul de cumparari cu drept de deducere al lunii decembrie 2003 si cuprinsa in decontul privind TVA aferent lunii decembrie 2003. Intre S.C. E S.R.L. in

calitate de vanzator si S.C. X S.R.L. in calitate de cumparator s-a incheiat un contract de vanzare-cumparare autentificat in data de 22.01.2004, in care se prevede o clauza potrivit careia plata imobilului, urmeaza sa se faca pana la data de 31.12.2007, existand si drept de privilegiu al vanzatorului pentru pretul neincasat. Pana la data controlului, conform fisei analitice a furnizorului S.C. E S.R.L., din contravaloarea facturii din data de 29.12.2003 s-a platit prin banca o parte din suma, ramanand de achitat diferenta.

In luna ianuarie 2004 S.C. X S.R.L. a solicitat rambursarea de la bugetul consolidat al statului a TVA din care o parte din suma reprezinta TVA aferenta tranzactiei imobiliare prezentata mai sus. In baza procesului verbal incheiat organele fiscale au compensat o parte din suma cu alte datorii ale societatii, iar o alta parte din suma a fost virata cu OPHT din data de 05.02.2004 din Trezorerie in contul S.C. X S.R.L. deschis la banca conform extrasului de cont.

In urma inspectiei fiscale s-a constatat ca de la data achizitionarii bunurilor imobiliare si pana la data controlului acestea nu au fost utilizate in scopul realizarii de operatiuni taxabile de catre S.C. X S.R.L., fapt recunoscut si de catre administratorul societatii prin nota explicativa.

In nota de constatare din data de 28.10.2005 incheiata de Garda financiara la S.C. E S.R.L. se prezinta relatia comerciala a acestei societati cu societatea contestatoare rezultand ca S.C. X S.R.L. a achizitionat in luna decembrie 2003 cu factura din data de 29.12.2003 emisa de catre S.C. E S.R.L. imobilizari corporale (teren + constructii). Aceste imobilizari au fost achizitionate de S.C. E S.R.L. in baza facturii fiscale emisa de catre S.C. F S.A.. Deducerea TVA are la baza factura fiscala emisa de S.C. E S.R.L., TVA deductibila fiind majorat artificial de circa 619 ori fata de pretul de cumparare de la S.C. F S.A.

Ca urmare a tranzactiei efectuate, S.C. E S.R.L. datoreaza bugetului de stat obligatii si Directia generala a finantelor publice a deschis procedura reorganizarii judiciare si a falimentului. In prezent S.C. E S.R.L. se afla in stare de faliment, iar lichidatorul judiciar a constatat ca acest contract de vanzare-cumparare incheiat intre S.C. E S.R.L. si S.C. X S.R.L. este vadit in dezavantajul primei si s-a adresat instantei pentru denuntarea contractului de vanzare-cumparare sesizand faptul ca in prezent S.C. X S.R.L. detine bunul fara a fi platit.

In consecinta, S.C. X S.R.L. a dedus nelegal TVA in baza facturii fiscale din data de 29.12.2003 emisa de S.C. E S.R.L., deoarece in conformitate cu prevederile art.22 alin.4 lit.a din Legea nr.345/2002 si

art.145 alin.3 din Legea nr.571/2003 societatea are dreptul sa deduca TVA numai in cazul utilizarii bunurilor achizitionate si utilizate in folosul operatiunilor sale taxabile.

Urmare a celor constatate rezulta ca pe perioada verificata S.C. X S.R.L. a dedus in mod nelegal o TVA iar organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina societatii TVA de plata. Avand in vedere recalcularea TVA din care au rezultat obligatii de plata ale societatii, organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea de dobanzi pana la 31.12.2005 pentru sumele compensate si restituite nelegal conform Hotararii Guvernului nr.67/2004 si Hotararii Guvernului nr.784/2005.

Pentru neplata la termen a TVA de plata stabilita suplimentar, conform art.115 alin.5 din Legea nr.210/2005 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere pana la data de 17.02.2005. Pentru neplata la termen a diferentelor de TVA de plata stabilite in timpul controlului, conform art.14 din Ordonantei Guvernului nr.61/2002 si art.121 si art.120 din Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, organele de inspectie fiscala au calculat penalitati de intarziere pana la data de 31.12.2005.

Pe baza constatarilor inscrise in notele de constatare din data de 25.10.2005 incheiata la S.C. X S.R.L. si din data de 28.10.2005 incheiata la S.C. E S.R.L., Garda financiara - Comisariatul Regional a inaintat cu adresa din 28.10.2005 catre Parchetul de pe langa Tribunal actele de control incheiate in vederea constatarii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunilor de evaziune fiscala prevazute la art.11 lit.c si art.12 lit.b din legea nr.87/1994 si art.8 pct.1 si pct.2 din Legea nr.241/2005, art.228-291 si art.322 din Codul penal.

Cu adresa din data de 27.02.2006, Directia generala a finantelor publice a transmis Parchetului de pe langa Tribunal, Raportul de inspectie fiscala din data de 27.02.2006 si Decizia de impunere contestata impreuna cu anexele pentru continuarea cercetarilor privind savarsirea infractiunii de evaziune fiscala.

III. Luand in considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retine:

1.Referitor la suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata, dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata, penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea cauzei, in conditiile in care constatarile din Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 27.02.2006 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere din data de 28.02.2006 contestata, au fost transmise organelor de cercetare penala cu adresa din data de 27.02.2006.

In fapt, in urma verificarilor efectuate de organele de inspectie fiscala si a constatarilor comisarilor Garzii financiare – Comisariatul Regional din nota de constatare din data de 25.10.2005 a rezultat ca in trimestrul IV al anului 2003 S.C. X S.R.L. a achizitionat pe baza facturii fiscale de la S.C. E S.R.L. un imobil format din teren si constructii aferente.

In data de 19.01.2004 S.C. X S.R.L. a solicitat Directiei generale a finantelor publice rambursarea de la bugetul de stat a sumei reprezentand TVA aferenta acestei tranzactii.

Urmare a controalelor efectuate de comisarii Garzii financiare - Comisariatul Regional si mentionate in nota de constatare din data de 25.10.2005 preluate si in Raportul de inspectie fiscala din data de 27.02.2005 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere din data de 28.02.2003 contestata, s-au constatat urmatoarele:

-imobilul vandut a fost dobandit de S.C. E S.R.L. prin cumparare in aceeasi perioada, respectiv trimestrul IV al anului 2003, la un pret de apoximativ de 619 ori mai mic decat pretul de revanzare catre S.C. X S.R.L.;

-pana la data verificarii si aprobarii cererii de rambursare a S.C. X S.R.L. nu achitase nici o suma din pretul convenit;

-pana la data de 03.02.2004, data verificarii incrucisate efectuata de organele de inspectie fiscala la S.C. E S.R.L., nu a virat nici o suma din TVA si impozitul pe profit aferente acestei tranzactii si scadente la data de 25.01.2004;

-contractul de vanzare-cumparare incheiat si autentificat ulterior intre cele doua parti este vadit dezavantajos pentru S.C. E S.R.L. care se oblliga in urma acestei tranzactii sa calculeze, inregistreze si

vireze la bugetul de stat pana la data de 25.01.2004 impozite si taxe, iar pretul imobilului sa-l incaseze la 31.12.2007;

-asociatul principal al S.C. X S.R.L. cat si fratele acestuia au fost in anumite perioade si asociati la S.C. E S.R.L., fiind vorba de acelasi grup de interese.

Directia generala a finantelor publice in calitate de creditoare a cerut deschiderea procedurii reorganizarii judiciare si a falimentului pentru S.C. E S.R.L., iar in prezent judecatorul sindic a hotarat falimentul acesteia.

Pe baza constatarilor inscrise in notele de constatare din data de 25.10.2005 incheiata la S.C. X S.R.L. si din data de 28.10.2005 S.C. E S.R.L., Garda financiara a inaintat cu adresa din data de 28.10.2005, anexata la dosarul cauzei, catre Parchetul de pe langa Tribunal in vederea constatarii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunilor de evaziune fiscala prevazute la art.11 lit.c si art.12 lit.b din legea nr.87/1994 si art.8 pct.1 si pct.2 din Legea nr.241/2005.

Cu adresa din data de 27.02.2006, anexata la dosarul cauzei, Directia generala a finantelor publice a transmis Parchetului de pe langa Tribunal, Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 27.02.2006, Decizia de impunere impreuna cu anexele pentru continuarea cercetarilor privind savarsirea infractiunii de evaziune fiscala.

In drept, art.184 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, precizeaza:

“Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativă

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivată, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indiciilor săvârșirii unei infractiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra solutiei ce urmează să fie dată în procedură administrativă;[...]”

Astfel, intre stabilirea obligatiilor bugetare constatate prin Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 27.02.2006 de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere din data de 28.02.2006 si stabilirea caracterului infractional al faptelor

savarsite exista o stransa interdependenta de care depinde solutionarea cauzei supuse solutionarii.

Aceasta interdependenta consta in faptul ca organele de inspectie fiscala au constatat efectuarea unei operatiuni comerciale intre societatea contestatoare si o alta societate apartinand acelorasi asociati si care a condus la prejudicierea bugetului de stat. Astfel, societatea contestatoare a achizitionat un imobil la un pret supraevaluat si a solicitat la organele fiscale rambursarea si/sau compensarea taxei pe valoarea adaugata aferenta acestei tranzactii cu alte impozite si taxe. Aceste constatari au fost transmise organelor de cercetare penala din cadrul Parchetului de pe langa Tribunal cu adresa din data de 27.02.2006 in vederea cercetarii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunii de evaziune fiscala.

Ca urmare, organele administrative nu se pot pronunta pe fondul cauzei inainte de a se finaliza solutionarea laturii penale.

Prioritatea de solutionare in speta o au organele penale care se vor pronunta asupra realitatii operatiunilor efectuate.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea cauzei, motiv pentru care va suspenda solutionarea pe cale administrativa a cauzei pentru suma totala contestata, procedura administrativa urmand a fi reluata in conformitate cu dispozitiile art.184 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata care precizeaza:

“[...]”

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

2. In ceea ce priveste contestatia impotriva Deciziei de instituire a masurilor asiguratorii, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor are competenta materiala de

a se investi cu solutionarea acestui capat de cerere in conformitate cu prevederile Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

|

In fapt, prin contestatia inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub in data de 20.04.2006, S.C. X S.R.L. contesta Decizia de instituire a masurilor asiguratorii emisa de organele de inspectie fiscala in data de 27.02.2006 in temeiul art.126 alin.(4) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In drept, art.126 alin.(10) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(10) Împotriva actelor prin care se dispun și se duc la îndeplinire măsurile asiguratorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile [art. 169](#).”

Iar la art.169 se precizeaza:

“(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.”

Avand in vedere aceste prevederi legale, contestatia indreptata impotriva Deciziei de instituire a masurilor asiguratorii se introduce la instanta judecatoreasca competenta.

Pe cale de consecinta, se retine ca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu are competenta materiala de a se investi in analiza pe fond a contestatiei formulata impotriva Deciziei de instituire a masurilor asiguratorii, intrucat aceasta apartine instantei judecatoresti potrivit dispozitiilor art.169 alin.(4) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art.126 alin.(10), art. 184 coroborate cu art.186 alin.(4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, se

DECIDE

1.Suspendarea solutionarii cauzei referitoare la:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organului de inspectie fiscala urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie inaintat organului competent conform legii pentru solutionarea cauzei in functie de solutia adoptata.

2.In ceea ce priveste contestatia impotriva Deciziei de instituire a masurilor asiguratorii, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea pe fond a acestui capat de cerere, intrucat conform dispozitiilor legale competenta de solutionare apartine instantei judecatoresti.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicarii.